

618. Az én időm, mint a szép nyár

Vad Péter Zsigmond

1. Az én i - dőm, mint a szép nyár, Men - ten el - jár, Nem mesz - sze tő - lem a vég.

4
Ám a lé - lek el nem e - nyész, Sőt, bé - re lesz Jó vagy jaj: po - kol vagy ég.

2. Nem szükség hát vesztég ülnöm, Kell készülnöm: Égjen jól a szövétnek,
Mert majd amaz öt szüzekkel, Mint ezekkel, Vélem is számot vetnek.

3. Ó, Uram, hová kellennem, Ha kell mennem Veled, bírámmal szemben!
Már ezt is alig állhatom, Ha forgatom Ezt előre eszemben.

4. A kürtzengés máris hallik, Már hajnallik, Útban már az angyalok.
Életem csak egytenyényi, S számonkéri Jézusom, ha meghalok.

5. Taníts meg, Uram, hogy holtom S rövid voltom Soha el ne felejtsem,
És a jövődő életet, Ítéletet Szívemből ki ne ejtsem.

6. Kezem én is feléd nyújtom, Szabadítóm, Jézusom, hozzád tartok!
Bízzál, lelkem, nem süllyedsz itt, Kormány a hit, Várnak már a révpartok.

